

Editat el volum "Precio fijo del libro. ¿Por qué?"

Els editors i llibreters valencians, a favor del preu fix del llibre

Amb l'edició del volum *Precio fijo del libro ¿Por qué?*, l'Associació d'Editors del País Valencià, l'Associació Valenciana de Distribuidors de Llibres i el Gremi de Llibrers de València llancen una campanya que pretén evitar la liberalització dels preus dels llibres. Com se sap, el Govern espanyol ha encetat un conjunt d'actuacions legislatives que, obrint la porta als descomptes per a determinats llibres de text, "ja han començat a generar abusos i problemes que en cap cas van a beneficiar de forma estable els consumidors", segons un comunicat fet públic per les associacions representatives del sector. L'Estat espanyol està alineat en aquesta qüestió amb la resta de socis europeus, que gairebé de

manera unànime s'atenen al model del preu fix dels llibres. El llibre ara editat pretén contribuir a evitar la consolidació i l'ampliació d'unes mesures que, a jutj dels col·lectius afectats, "poden afectar de manera seriosa i difícilment reversible el fràgil ecosistema de la cultura escrita". A més d'un apartat clarificador on s'expliquen les conseqüències que tindria la generalització de la mesura, el llibre té l'atractiu de comptar amb la reproducció d'articles signats per intel·lectuals que donen suport a la campanya, com ara Antonio Gala, Vicente Molina Foix, Juan José Millás, Antonio Muñoz Molina, Mario Vargas Llosa, Mario Muchnik, Javier Marías o Jorge Herralde, entre altres.

La Unió de Periodistes organitza uns debats sobre la llibertat d'expressió

Una exposició sobre el 23-F commemora el vintè aniversari del colp d'Estat

ALL-I-OLI El colp d'Estat del 23 de febrer de 1981 va tindre una especial incidència al País Valencià, sobretot a la capital i a algun altre nucli urbà, com Alcoi, on els tancs van eixir al carrer. Aquell dia, periodistes i mitjans de comunicació van haver d'enfrontar-se a unes circumstàncies extraordinàries, on la llibertat d'expressió, com les altres conquestes

democràtiques, van estar seriosament amenaçades. La Unió de Periodistes Valencians, amb la col·laboració de la Universitat de València, ha organitzat una sèrie d'activitats per a reflexionar amb la perspectiva del temps transcorregut sobre aquells esdeveniments. Els actes s'inicien la vesprada del dimarts 20 de febrer amb la inauguració de la mostra "A

vint anys del 23-F. Paper de la premsa", seguida d'un debat on intervinen periodistes responsables de la premsa escrita en aquell moment. Una segona taula rodona tindrà lloc el 21 de febrer amb d'altres periodistes gràfics i de mitjans audiovisuals. Més informació: Unió de Periodistes Valencians, Plaça del Forn de Sant Nicolau, 6, baix. 46001 València. Telèfon 963920968.

ARXIU

Manifiesto contra la invisibilidad de la literatura infantil y juvenil

Denunciamos la falta de atención de los informadores y críticos hacia la Literatura Infantil y Juvenil (LIJ), aunque por todos sea reconocida la fundamental importancia que esta literatura tiene en la formación integral de la infancia y la juventud, así como su aportación a la cultura en general.

Denunciamos, ante todo, la ausencia de una auténtica crítica de la LIJ, tanto en las secciones y suplementos culturales de los medios de comunicación como, paradójicamente, en la mayoría de las publicaciones especializadas. La presencia de las novedades de LIJ en los medios es casi inexistente en relación a la importante -en cantidad y calidad- producción anual. Casi nunca se analizan en profundidad libros para niños o jóvenes. Ni siquiera en las publicaciones especializadas suelen aparecer verdaderas críticas, sólo reseñas meramente informativas y vagamente laudatorias. Ello supone una evidente subvaloración de la LIJ, pues no se le tiene la misma consideración que a la literatura para adultos. Por tanto, estimamos necesaria y urgente la implantación en los medios de comunicación de

una crítica de la LIJ digna de ese nombre.

Pedimos una crítica rigurosa y capaz de orientar a padres, profesores, bibliotecarios y a los propios lectores a los que va dirigida. Una crítica que conecte al público adulto con unos libros que pueden ser leídos con interés y provecho a cualquier edad (como dice Pep Albanell, "literatura infantil es la que también pueden leer los niños"). En definitiva, una crítica que la ayude a conseguir una mayor calidad.

Prensa escrita

Consideramos fundamental un cambio de actitud de los suplementos y secciones culturales de diarios y revistas, así como de las propias publicaciones especializadas. El tratamiento que se da actualmente a la LIJ crea una barrera artificial entre lo que se escribe para niños y jóvenes y lo que se escribe para adultos, cuando las dos formas de escritura son Literatura. La LIJ, invisible a los ojos de la crítica y de la sociedad, queda marginada y relegada a la condición de subgénero, y sólo en casos excepcionales se considera que puede alcanzar auténtica calidad literaria y relevancia

cultural. Sigue vivo el prejuicio de que la LIJ requiere menos dedicación, esfuerzo, rigor y profundidad que la literatura para adultos.

Toma de conciencia

Creemos, por el contrario, que los textos dirigidos a los jóvenes lectores deberían ser valorados con más atención, puesto que sus destinatarios carecen de la experiencia y los elementos de juicio que permiten al lector adulto enfrentarse al autor en términos de igualdad.

En un momento en el que la lectura convive con otras formas de comunicación, a menudo superficiales y rutinarias, cuando no embrutecedoras, consideramos fundamental que los analistas culturales y la sociedad en general tomen conciencia de la importancia de la LIJ y le presten la atención que merece.

Firman el manifiesto, entre otros escritores, ilustradores, editores, bibliotecarios, librerías y educadores: Carlo Fabretti, Luis Matilla, Jordi Sierra i Fabra, Fernando Martín, Miguel Vázquez Freire, Eduardo Castañeda, Carlos Cano y Carlos Ortín.

Por el derecho de los inmigrantes a vivir y trabajar

Confederación de STES

La Confederación de STES, consciente de la situación de opresión y angustia en la que viven las personas inmigrantes que no tienen regularizada su situación administrativa en nuestro país, apoya las acciones de protesta que se están llevando a cabo en distintos puntos del Estado contra la entrada en vigor de la Ley de Extranjería.

Los STES, como organización sindical, pedimos al mundo empresarial el respeto más escrupuloso a los derechos laborales de las personas inmigrantes, con y sin papeles, y su contratación en las mismas condiciones que el resto de los trabajadores.

Los STES, como organización defensora de los derechos humanos, piden al Gobierno que la Ley de Extranjería no entre en vigor y sea derogada, por conculcar los derechos humanos de las personas que han llegado a

nuestro territorio para trabajar y poder vivir dignamente, huyendo de situaciones de hambre, de explotación y, en muchos casos, de persecución por motivos políticos.

Pedimos a los ayuntamientos que faciliten a estas personas los trámites legales necesarios para su empadronamiento en la ciudad o pueblo en que residen y que los servicios sociales de los municipios les atiendan en sus necesidades.

Los STES hacemos un llamamiento a los trabajadores y trabajadoras para que desde su puesto de trabajo, docente o no docente, contribuyan activamente a la integración educativa de los hijos e hijas de estas personas y a que el profesorado explique a su alumnado la necesidad de que las leyes del Estado respeten los derechos humanos de todas las personas y faciliten su integración.

A ESCENA

El preu de la cultura

Bàrbara Lefévre

Les estadístiques ho afirmen: «El públic valencià no va al teatre ni freqüenta els museus; els valencians no gaudeixen del seu patrimoni cultural actual». ¿Per què passa això? ¿Existeix una política d'obertura de portes al públic valencià de les arts escèniques o de les sales d'exposició?

És cert que es pretén donar la imatge de València com a «capital cultural». Comptem amb una Ciutat de les Arts i les Ciències, una Biennal d'Art, un Palau de Congressos que acull debats sobre les arts, un IVAM que s'expandeix... És cert, es fa una política de prestigi. Però, ¿què entenem per prestigi: aparentar, o començar de veritat una cultura accessible a tothom?

Els ajuntaments dels municipis de l'àrea metropolitana de la capital confien en els seus tècnics, i les Cases de Cultura d'aquests pobles actuen com a centres de cultura de València, promovent les arts escèniques (Festival de Pallassos de Xirivella, Festival de Teatre Amateur de Mislata...) o les arts plàstiques i literàries (Premi de Tardor de Xiva...). Entre exposició de joves artistes i programació d'un teatre accessible per a tots, amb companyies valencianes o d'altres comunitats, aquests pobles investiguen el seu públic -perquè l'estimen- i actuen de manera decidida per tal de compartir la il·lusió d'una imatge, d'una obra de teatre, d'un concert o d'un espectacle de dansa. ¿Podem trobar a València un tipus de programació equivalent a un preu mòdic? Amb unes poques excepcions respectables, el panorama és decebedor.

A València, l'obsessió pel prestigi fa que s'obliden els barris, que es troben privats de biblioteca, sense espais per a gaudir d'un espectacle o d'una exposició animada. Desplaçar-se al centre de la ciutat és complicat des del punt de vista del transport i moltes vegades també impossible econòmicament. Per a una família nombrosa o mitjana, aquestes circumstàncies poden arruïnar les ganes de visitar una exposició o presenciar una obra de teatre. Es podria aplicar la mateixa conclusió per a veure un espectacle per a adults: eixir de casa en busca de cultura es converteix en una expedició plena d'aventures.

Malraux, que va crear algunes fronteres d'Europa, va marcar la seua època. La creació de les Cases de Cultura li va permetre presentar una oferta cultural diversificada, preparant el no consumidor d'arts escèniques o plàstiques amb un primer contacte, apropant-lo paulatinament al centre de la capital amb una programació més ambiciosa. La integració dels immigrants a França es treballa a través del teatre interactiu en els barris més pobres i amb més dificultats. Es tracta d'establir la comunicació per l'art (*graffiti*, música...) i captar l'energia dels joves de barris marginals per a treure'ls del món de la droga, no cal anar passar els Pirineus per a trobar bons models; Barcelona, sense anar més lluny, coneix una realitat ben interessant. Es tracta de gaudir amb un ample ventall d'ofertes socioculturals que s'adrecen a l'obrer i l'estudiant, a l'esportista i l'intel·lectual. És qüestió d'obrir les portes sense compromisos de prestigi a la vista, sinó de sinceritat i proximitat.

Eusebi Sempere,
a la Nau de València

RICARD HUERTA*

La Nau s'ha convertit en l'anel·lada àgora que, segons Eusebi Sempere, hauria de tindre cada ciutat. Un lloc per debatre, un entorn històric preparat per al gaudi i la reflexió, amb exposicions, concerts, teatre, conferències, recitals... Un espai multidisciplinari per a la cultura. És a la Nau on es presenta, des del 5 de febrer, una exposició dedicada a l'artista Eusebi Sempere, concretament centrada en l'obra gràfica i integrada dins el marc propiciat pel conveni de col·laboració entre la Universitat de València i la d'Alacant.

L'esperit didàctic d'aquest muntatge el podem observar a la sala on es presenten les obres, ja que les peces van acompanyades d'un entramat interactiu en el qual poden participar-hi els visitants. És per això que recomanem especialment la visita als grups de Secundària i Batxillerat, sobretot al professorat d'Història,

Art, Dibuix, Matemàtiques o Informàtica, ja que Sempere va ser un artista pioner en l'ús dels ordinadors per a la creació plàstica.

Els tres aspectes a destacar en la mostra són: els vincles de Sempere amb el món incipient de la informàtica als anys seixanta; la seua trajectòria vital, entesa com la d'un artista de caire europeu; les relacions de l'artista amb la música.

La gran preocupació per transmetre al públic més jove l'obra del nostre artista ens ha decidit pel títol "Eusebi Sempere. De l'art al microxip", ja que el món de la tecnologia resulta molt atractiu per als xiquets en edat escolar i sobretot per als joves de Secundària i Batxillerat.

Al voltant de l'exposició, el Vice-rectorat de Cultura de la Universitat de València organitza una sèrie d'activitats per reforçar el caràcter divulgatiu de la mostra, oferint visites guiades, visites amb monitors per a grups escolars, un full didàctic i concerts de música. Així mateix, s'ha editat un catàleg en el qual hi participen destacats especialistes en l'obra de Sempere i també alguns dels seus amics.

Amb el recorregut dels espais es completa una visió àmplia de l'artista, tant de la seua trajectòria vital com del seu interès per dues qüestions que van marcar profundament el sentit de la seua obra: els registres matemàtics i geomètrics a través de la informàtica i la seua passió per la música, que sempre escoltava quan treballava a l'estudi. Els centres interessats han de concertar les visites a través del telèfon 96 398 34 68.

* Comissari de l'exposició

NATURA VALENCIANA

Herbes d'olives
i gaspatxos

Joan V. Pérez Albero

La pebrinella o pebre-lla (*Thymus pipere-lla*) i la sajolida o sejolía (*Satureja obovata*) són dos herbetes relativament freqüents als nostres indrets que pertanyen a la família de les labiades i són grans productors d'olis essencials.

L'ús que se'n fa d'elles és majoritàriament culinari: La pebrinella s'utilitza per adobar les olives, la coca amb tomaca, els guisats i, sobretot, els gaspatxos; de la sajolida, a més de per adobar les olives, se'n aprofiten les seues virtuts terapèutiques, i sol prendre's en forma de tisana.

Vet aquí la recepta d'olives adobades amb "pebrinella i sejolía" segons usos i costums d'alguns pobles de l'Alcoià, com ara Benicamà i Biar. "Es cullen les olives per Tots Sants. Es posen a remull en una gerra a fi que vagen perdent l'amargor durant dues o tres setmanes, canviant l'aigua de tant en tant. Quan es considera que estan en el punt es procedeix a xafar-les. Tornen a posar-se en la gerra o en marraixes de coll ample, afegint la sal de 25 a 100 gr. per litre d'aigua, segons els gustos i els manollets d'herba a discreció. Al cap d'un mes estaran bones per a menjar.

I si el que voleu es preparar uns bons gaspatxos amb pebrinella, ací teniu la recepta (per a sis o vuit comensals): En la gaspatxera, sofregiu la carn (conill, pollastre, llebre, perdiu...), tres o quatre trossos per persona. Amb el mateix oli fregiu bé una ceba de les grans, quatre o cinc grans d'all, i una pebrera a trossets ben menuts. Si teniu rovellons (encara que siguen de llauna) afegiu-ne, si no n'hi ha podeu provar amb xampinyons. Una vegada tot sofregit (no us passeu amb l'oli) s'afegeix l'aigua i la sal i es deixa que arranque el bull. Poseu una miqueta de safrà i després aneu afegint l'herba (un poc de timó i més quantitat de pebrinella) fins que estiga al vostre gust. Deixeu coure a foc molt lent (de una a dues hores) i, per últim, afegiu la coca. Bon profit! Ja em direu com estan.

Ah! un secret. Si voleu treure el màxim rendiment de les herbes i que no us molesten les fulletes a l'hora de menjar-vos els gaspatxos, podeu triturar-les amb un molinet dels de moldre café.

Jornada
de formacióLA
PARTICIPACIÓ
ALS
CONSELLS
ESCOLARS
MUNICIPALS

Alberg Argentina
Benicàssim (La Plana Alta)
3 de març de 2001

Informació i inscripcions:

Secretariat Intercomarcal de Castelló
C/ Marqués de Valverde, 8
Tel. 964 26 90 94
Fax: 964 23 29 52
castelló.stepv@intersindical.org

ENXARXA'T

Albert Sansano

Escola Valenciana

Aquesta és la pàgina de la Federació Escola Valenciana. A través d'ella podeu trobar, a més de notícies de la federació i les seues activitats, un conjunt d'enllaços que us portarà a: Informació sobre les associacions en defensa de la llengua; articles sobre la situació de l'ensenyament en valencià; centres educatius, associacions; el document sobre "100 propostes educatives a la societat actual"; informació sobre les Trobades del 2000.

<http://www.fev.org/>

"Quaderns Digitals"

"Quaderns Digitals" és una publicació digital sobre l'ús de les noves tecnologies en l'educació, que edita el Centre d'Estudis La Vall de va segar, de Faura (València). La revista, pionera d'esta temàtica de parla hispana, porta quasi quatre anys a la xarxa. Durant este temps ha anat augmentant gradualment la seua oferta de continguts i en l'actualitat s'ha con-

vertit en un referent bàsic per a docents i investigadors sobre l'ús i l'aplicació de les noves tecnologies en l'àmbit de l'ensenyament i de la societat en general.

"Quaderns Digitals" s'estructura a partir de la seua revista periòdica i un butlletí en què professionals vinculats al periodisme, la sociologia i l'ensenyament, entre altres, reflexionen sobre la denominada Societat de la Informació.

Els continguts de la publicació que edita el Centre d'Estudis La Vall de va segar es completen amb un buscador educatiu, amb milers d'adreces d'interès per a professors, pares i alumnes, una secció de cursos, a més de l'Hemeroteca Virtual, un conjunt de publicacions digitalitzades que constitueix un dels principals atractius del portal.

<http://www.quadernsdigitals.net/>